

Núm. 09

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

PABLO GONZÁLEZ, DIRECTOR TITULAR

La JONC i La SETENA DE BRUCKNER

JOVE ORQUESTRA NACIONAL DE CATALUNYA

KARL ANTON RICKENBACHER
Director

8 DE GENER
DE 2013

Sala 1 / PAU CASALS

LAUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

www.obc.cat

||:OBC

el Periódico

CATALUNYA
RÀDIO

3

Ajuntament de
Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

SERVEIS GENERALS DE L'AUDITORI

TEMPORADA 2012-2013

Ens esperen moltes hores de bona música a L'Auditori, per això volem comunicar-vos algunes novetats.

Es podrà accedir al foyers una hora abans de l'inici del concert i a sala a partir de 30 minuts abans.

- Descarregueu-vos al vostre smartphone els programes de lectura de codi QR per tal d'estar informats de les nostres activitats i programacions.

- Dies abans dels concerts, al web de L'Auditori i al de l'OBC hi trobareu els programes de mà i els horaris d'emissió dels concerts a les diferents emissores i televisions on-line.

BAR LLANTERNA

Descobriu el nou servei de restauració del Bar Lanterna, a càrrec de Singularis amb noves propostes.

VENDA I INFORMACIÓ DE L'AUDITORI

TAQUILLES DE L'AUDITORI

De dilluns a dissabte de 15h a 21h.

Diumenge obert des d'una hora abans del concert.

VENDA PER INTERNET I PER TELÈFON

A www.auditori.cat

A Telentrada de Catalunya Caixa les 24 hores,

a www.telentrada.com i al 902 10 12 12

MUSEU DE MÚSICA

De dilluns a dissabte, de 10h a 18h.

Diumenge, de 10h a 20h. Dimarts tancat.

Entrada individual: 4 €.

Gratuït: Menors de 16 anys i majors de 65 anys.

El primer diumenge de cada mes i tots els diumenges a partir de les 15h, l'entrada al Museu és gratuïta.

SERVEI GRATUÏT DE GUARDA-ROBA

Posem al vostre abast el servei gratuït de guarda-roba durant els concerts a la Sala 1 Pau Casals.

APARCAMENT A PREU REDUÏT

Els aparcaments més pròxims i amb preu reduït són:

- Pl. de les Arts. B:SM (Padilla, 159), fins a 5 hores màxim: 6,15 €

- Pàrquing Giménez (Marina, 153), fins a 3 hores màxim: 6 €

COM ARRIBAR A L'AUDITORI

L'arribada a L'Auditori us serà molt fàcil si veniu amb transport públic.

TAXI

L'Auditori ja disposa d'una parada oficial de taxis al carrer Lepant

TRAMVIA

Línia T4

Auditori/Teatre Nacional

METRO

Marina (Línia 1)

Monumental (Línia 2)

AUTOBÚS

Línies 6, 7, 54, 62, 92,

V21 i H12 · Nocturns:

N0, N2, N3, N7, N11

TREN

Arc de Triomf

Rodalies R1, R3, R4, R7

BICICLETA

Aparcament de bicicletes davant de L'Auditori.

Trobareu l'estació de Bicing més propera al carrer Padilla, 151.

ATENCIÓ ESPECIAL

L'Auditori és un espai sense barreres. El personal de sala us ajudarà en el cas que necessiteu atenció especial. Només heu de trucar al 93 247 93 00 en el moment d'adquirir les entrades.

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

Trobareu tota la informació a:
www.auditori.cat

CONCERT 09

GENER 2013

DIMARTS 8

21h

JOVE ORQUESTRA NACIONAL DE CATALUNYA

KARL ANTON RICKENBACHER DIRECTOR

1/ JOHANNES BRAHMS
Hamburg 1833
Viena 1897

Obertura tràgica, op. 81 (1880)

13 min.

2/ WITOLD LUTOSLAWSKI
Varsòvia 1913-1994

Música fúnebre per a cordes (1958)

Prologue
Metamorphoses
Apogée
Epilogue

14 min.

PAUSA

20 min.

3/ ANTON BRUCKNER
Ansfelden 1824
Viena 1896

Simfonia núm. 7 en Mi major (1881-1883)

Allegro moderato
Adagio: Sehr feierlich und sehr langsam
Scherzo: Sehr schnell.
Trio. Etwas langsamer
Finale: Bewegt, doch nicht schnell

64 min.

Agrairíem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

Els temps i la durada del concert són aproximats.

Programa presentat per

»» **El Triangle**

COMENTARI

JOSEP MARIA GUIX

Un seguit de composicions de caire dramàtic constitueixen el nexa d'unió del concert d'avui. Es tracta d'un programa que esdevé, alhora, un veritable recorregut per la història de la música a manera de flashback: parteix d'un homenatge bartokià fortament arrelat a la tradició i ens guia cap a dues tendències complementàries –però al seu dia contraposades– del darrer Romanticisme.

La idea de compondre un plany per la mort d'una persona estimada està molt arrelada a la tradició occidental: des de les músiques medievals –el *planh* trobadoresc– fins a les sentides queixes instrumentals del Barroc francès –els famosos *tombeaux*–, passant per les melangioses tonades de l'Anglaterra renaixentista –les *Lachrymae* de Dowland– i les peces elegíaqes del vuit-cents –Liszt n'és paradigmàtic. El segle XX no n'ha estat aliè i s'han anat succeint aquests homenatges pòstums escrits per compositors de referència (Ravel, Falla, Stravinsky, Berio, Kurtág, etc.).

Quan Witold Lutoslawski va rebre l'any 1954 l'encàrrec de compondre una obra per al desè aniversari de la mort de Bartók, ja era un representant destacat de l'escola musical polonesa. El resultat es va fer pregar, però després de quatre anys d'intens treball va sorgir una obra emotiva i colpidora que, mesos més tard, va suposar el reconeixement del compositor a escala mundial gràcies al premi de la UNESCO.

Articulada en quatre seccions presentades sense solució de continuïtat, la composi-

ció s'inicia amb un *Pròleg* que condueix a la *Música per a cordes, percussió i celesta* de Bartók a través d'una línia dodecàfònica imitada canònicament. L'ús melòdic i harmònic dels intervals de tríton i semitò crea una atmosfera dolguda que connecta en darrer terme amb la figura del *lamento* –línia cromàtica descendent. La *Metamorfosi* que segueix fa referència al procés de transformació progressiva dels materials previs. Així, lentament, entre cadascuna de les notes de la sèrie original se'n van inserint altres, alhora que el teixit resta sotmès a una acceleració progressiva que trasbalsa el ritme. L'esclat de l'*Apogeu* enceta un pasatge d'harmonia densa, amb successions d'acords de gran complexitat que convergeixen, al final, en una línia a l'uníson per part de totes les cordes. L'*Epíleg* reprèn el camí inicial de la composició, però en fa una lectura inversa: el contrapunt es va esfilagarsant fins que un violoncel solitari clou la composició.

L'*Obertura tràgica* i l'*Obertura per a un festival acadèmic*, concebudes a la vegada, constitueixen dues cares d'una única moneda, però si “la primera plora, la darrera riu”, tal com assenyalava el mateix Brahms de manera reveladora. Sigui com vulgui, si hi ha una característica comuna entre totes dues obres és la capacitat de configurar un entramat de relacions tan potent com sovint imperceptible en una primera audició.

El repte que va suposar el llegat de Beethoven –com fer créixer d'una llavor mínima un tot orgànic?– va significar l'aparició de dos camins paral·lels durant el segle XIX: d'una banda, la instauració del *leitmotiv*,

el motiu conductor wagnerià, capaç d'anar creant punts de referència i interrelació dins un teixit musical gegantí; de l'altra, el camí que va seguir Brahms, construït a partir de la "variació desenvolupada", que permetia anar elaborant el discurs ja des de la presentació del tema inicial. Mentre que Wagner i la seva escola van ser rebuts com a signe de modernitat i de país, el deixeble de Schumann, retirat plàcidament en una Viena cosmopolita, va ser vist com a defensor d'un art conservador, sòlid, però bastit a l'antiga. Va haver d'arribar Arnold Schönberg per col·locar les coses a lloc i reivindicar en un conegut article un Brahms "progressiu".

Atacada sense cap introducció prèvia, amb un tema format per materials ben dissímils, l'obertura mostra la capacitat integradora de Brahms, capaç de compondre una forma-sonata d'enorme poder expressiu, en la qual tots els elements interactuen al servei d'un sentiment trasbalsador –el to de Re menor no augurava gaires alegries– que penetra l'ànim de l'oient.

Coetani estricta, Anton Bruckner provenia d'un món rural força diferent del de Brahms, amb una vida que semblava transcórrer sense esglais ni sorpreses. També en el terreny estètic l'aposta del vell organista austríac va recórrer camins ben diferents i es va acostar a l'univers cromàtic –tant pel que fa al timbre com a l'harmonia– proposat per l'autor del *Tristany*. Però, com ens podem apropar a aquesta música increïble? Cal conèixer-ne les diverses versions impreses de la partitura, veritable galimaties fins i tot per als entesos? Cal saber que l'*Adagio*, de caire elegíac, esdevé un homenatge a l'admirat Wagner, mort mentre el nostre compositor escrivia l'obra?

En l'obra de Bruckner, cal entrar-hi amb la humilitat de qui s'endinsa en un oceà de dimensions colossals –així són les seves simfonies!– per descobrir-hi una música tan gran que no és possible abastar des d'aquestes

línies. És gairebé una mena de procés d'immersió en un temps absolut en el qual tot té cabuda, des de l'imparable alè èpic fins als passatges de lirisme extàtic. Els conglomerats temàtics s'estenen durant desenes de compassos i necessiten, per tant, llarguíssims processos de transició i desenvolupament. La inèrcia del material és tan enorme que quan s'assoleixen els punts climàtics l'impacte emocional és igualment gegantí. L'espectador surt del concert transformat, com si hagués arribat d'un viatge iniciàtic.

Quan els metalls cloquin el darrer acord de l'obra, caldrà una estona per tornar a la realitat. Aleshores podrem rememorar el primer tema amb aquella línia melòdica que sembla elevar-se infinitament, començarem a recordar la majestuositat temàtica del segon moviment o ens trobarem taral·lejant el motiu del *Perpetuum mobile* de l'*Scherzo*. Llavors restarem agraïts a aquell home senzill, de vestit negre i cap rasurat, per haver-nos transportat tan lluny durant una estona i per haver-nos permès albirar el sentit d'una veritat tan autèntica.

SUGGERIMENTS DISCOGRÀFICS

Javier Pérez Senz, periodista i crític musical

● **WITOLD LUTOSLAWSKI**

→ *Música fúnebre per a corda in memoriam*
Bela Bartók

ORQUESTRA SIMFÒNICA NACIONAL DE LA RÀDIO
POLONESA

WITOLD LUTOSLAWSKI director . EMI (1977)

● **JOHANNES BRAHMS**

→ *Obertura tràgica*

ORQUESTRA FILHARMÒNICA DE VIENA

CARLO MARIA GIULINI director
Deutsche Grammophon (1989)

L'FNAC RECOMANA

● **ANTON BRUCKNER** *Symphony No.7*

STAATSKAPELLE BERLIN

DANIEL BARENBOIM director . Deutsche
Grammophon Universal Music Spain (2012)

KARL ANTON RICKENBACHER

DIRECTOR

Karl Anton Rickenbacher participa en la temporada de l'OBC a L'Auditori per primera vegada amb aquest concert.

Nascut a Suïssa, Rickenbacher va estudiar al Städtisches Konservatorium de Berlín amb H. von Karajan i P. Boulez. Després d'ocupar el lloc de correpetidor a l'òpera de Zuric (1967-1969), fou nomenat director musical de l'Städtische Bühnen de Friburg (1969-1975). En l'àmbit simfònic, ha estat director musical de la Simfònica de Westfàlia (1976-1985), però la seva carrera va prendre veritable dimensió internacional amb el nomenament com a director principal de la Simfònica de la BBC Escocesa (1978-1980) i, de d'aleshores és invitat sovint per les grans formacions europees. La seva extensa discografia inclou obres de compositors com ara Beethoven, Wagner, Liszt, Bruckner, Mahler i Messiaen i diverses obres mestres d'altres com Zemlinsky, Hindemith, Milhaud (Grand Prix du Disque), Hartmann (Cannes Classical Award), al front d'orquestrats tan reconegudes com la Filharmònica de Londres, les simfòniques de Bamberg i Budapest i les de les ràdios de Berlín i Baviera, entre altres.

Berlín, Bamberg i Munic han estat escenari de l'enregistrament de 14 CD pertanyents a la sèrie *El Richard Strauss desconegut*. A més, ha guanyat l'Echo Preis d'Alemanya, concedit al millor enregistrament clàssic de l'any i el primer premi Diapason d'Or pel seu CD d'Olivier Messiaen *Oiseaux exotiques, La Ville d'en-Haut, Un vitrail et des oiseaux, Un Sourire, Et exspecto resurrectionem mortuorum*. Ha enregistrat pels segells EMI KOCH-Schwann, BMG/ RCA, ORFEO, HYPERION i VIRGIN Classics.

JOVE ORQUESTRA NACIONAL DE CATALUNYA (JONC)

Neix el setembre de 1993 amb el nom de Jove Orquestra Simfònica de Catalunya (JOSC) i el 1999 passa a anomenar-se JONC. Va ser dirigida per Josep Pons des de la seva fundació fins al 2001, en què Manel Valdivieso n'agafa el relleu. El 1999 es constitueix la Fundació JONC per aglutinar el nombre creixent d'iniciatives que hi van prenent forma. El seu Patronat està integrat per representants de la Generalitat de Catalunya i de l'àmbit cultural i musical català. Des del seu naixement, els objectius principals de la JONC han estat: facilitar una formació orquestral integral als joves músics del nostre país; col·laborar activament en la inserció dels joves músics en la vida laboral, i contribuir a la formació i a l'enriquiment de nous públics.

L'edat dels membres d'aquesta Orquestra oscil·la entre els 19 i 25 anys i tot el treball es du a terme amb encontres, classes, conferències, concerts i altres produccions. La JONC ha participat en els festivals i sales de concerts més importants del país i de l'estranger, dirigida per mestres de prestigi com ara J. Pons, G. van Waas, E. Martínez-Izquierdo, J. Mora, M. Valdivieso, B. Sargent, J. Caeyers, R. King, P. Goodwin, A. Parrott, A. Ros-Marbà, Lutz Köhler, S. Mas, E. Colomer, K. A. Rickenbacher i V. Ovsyanikov.

esmuc
escola superior de música de Catalunya

JONC
Jove Orquestra Nacional
de Catalunya

Generalitat de Catalunya

● **VIOLINS:** MONTSERRAT ALTEMIR / ANNA BAYOD / ORIOL CAPDEVILA / MARTA CARCELLER / DASIO CASTRO / SARA CUBARSI / SAMUEL CUBARSI / LAURA CUSTODIO / OTILIA DAN / QUERALT DOS SANTOS / AINARA DURAN / ROSER FARRÉ / ADRIANA GONZÁLEZ / LAURA MARTÍNEZ / EUGÈNIA OSTAS / MARÇAL PÀMIES / MIKEL PAZ / ANA PEÑA / MARINA SALA / IRIA SEGURA / LAURA URTEAGA / MIREIA VILA ● **VIOLES:** BEATRIZ ARA / JÚLIA CASAÑAS / ÀNGEL FARGUELL / MARC GARCÉS / PATRICIA GÓMEZ / ADRIÀ GORRIAS / ELENA MARTÍNEZ / ANNA RIBERA / HELENA RODRÍGUEZ / PATRÍCIA TORRES ● **VIOLONCELS:** ALBERT CASTÁN / SERGI HUERTA / IRENE LABRADOR / GUILLEM PAREJA / MARTA PONS / LAURA ROURA / ARNAU ROVIRA / LAIA RUIZ / ALEIX SALA / SÍLVIA SÁNCHEZ ● **CONTRABAIXOS:** XAVIER CASTILLO / MARTA FOSSAS / JOANA GONZÁLEZ / NOÈLIA-ROMINA GRAU / MIGUEL ÀNGEL LUZÁRRAGA / MARIONA MATEU / ALBERT VIÑAS ● **FLAUTES:** ANNA PUJOL / M. MARGALIDA SEGUÍ / CLARA TARRUELL ● **OBOÈS:** BERNAT FARRERAS / GUILLEM VILAR ● **CLARINETS:** LIAM HARMAN / ANTONIO ÑIGUEZ ● **FAGOTS:** ÀNGEL FERRANDIS / ROSARIO MARTÍNEZ ● **TROMPES:** MÒNICA BERENGUER / CARLES CHORDÀ / MARC GARCÍA / LLUIS GARCÍA / JOANA MATEO / OSCAR MORENO / CARLES PÉREZ / ISMAEL VIDAL ● **TROMPETES:** JORGE GARCIA / ALBERT MARIGÓ / JAVIER SALA ● **TROMBONS:** PERE GARCIAS / DANIEL TÉLLEZ / POL VILAR ● **TUBA:** FERRAN MARTÍNEZ ● **PERCUSSIÓ:** DANI ISHANDA

PROPERES CONCERTS A L'AUDITORI

L'OBAC ENSEMBLE

GENER 2013
DJ 10 → 20.30h

Sala 3 Tete Montoliu

Raúl García i **Gabriel Graells del Bas**
violíns · **Miquel Serrahima Cañadas** viola
· **José Mor** violoncel · **Apostol Kosev**
contrabaix · **Aitor Llimerà** oboè · **Joan Estellés** clarinet · **Xavier Cervera** fagot ·
Jose Manuel Gómez trompa

● Obres de: **Rheinberger** i **Schubert**

Preu: 17€

L'OBC I EL BRUCKNER DE MINKOWSKI

GENER 2013
DS 12 → 19h / DG 13 → 11h

Sala 1 Pau Casals

Marc Minkowski director

● Obres de: **Fauré, Roussel** i **Bruckner**

Preus: de 23€ a 51€

ELS COLORS DE LA BANDA

Banda Municipal de Barcelona

GENER 2013
DG 13 → 11.30h

Sala 2 Oriol Martorell

Frank de Vuyst director
Jesús Santandreu saxòfon

● Obres de: **Torres Climent, Schmitt, Tassyns, Santandreu** i **Valencia**

Preu: 14€

Circuit: En Família

SOMNIS DE MÚSIC

GENER DG 13 → 17.30h

Sala 1 Pau Casals

Sessió familiar per a nens a partir de 5 anys
El Somni d'una nit d'estiu de Mendelssohn

● **JONC** alevins, **Quartet Quixote** i **Cor infantil Amics de la Unió**
Manel Valdívieso i **Josep Vila** direcció musical
Marta García direcció escènica

Preu: d'1 a 14 anys: 9€ / Adults: 11€

